

Vi tror på den sidste løsning, og lad mig så sige om SF's politik og det her forslag, men også meget andet: Det er jo fuldstændig som med sprængstof: Jo mere man pakker sprængstof ind, jo mere man kapsler det ind, desto større en eksplosion får man den dag, hvor det eksploderer.

Det, der er væsentligt, er, at hvis folk har noget på hjerte, de vil af med, så skal de have lov til at komme af med det, for hvis man tvinger folk til at tie og acceptere og lade sig tryne, så stiger spændingen mere og mere og mere, og den dag, hvor det så går galt, får man for alvor en eksplosion. Det vil vi gerne undgå. Derfor skal folk have lov til at sige, hvad de vil. De skal selvfølgelig så også stå til ansvar for det, de siger.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det sidste er vi enige i, og baggrunden for forslaget var, at det her skal gøres synligt. Vi er faktisk bange for, at hvis denne diskrimination foregår uden at blive gjort synlig, uden at den bliver set, ja, så kan vi faktisk lande i en situation, hvor det bliver ganske farligt, og det er faktisk det, vi er på vej til.

Jeg synes også, debatten her viser, at vi er på vej til det, for der er mange ting, vi ikke kan sige til hinanden, fordi vi har et samfund, hvor vi diskriminerer. Så vores ønske er faktisk at gøre det synligt, så det ikke bliver så sprængfarligt, som hr. Tom Behnke også kan frygte.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Jann Sjørnsen, kan ikke være til stede, så jeg skal på hans vegne fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti er for oprettelsen af et klageorgan for etnisk diskrimination, sådan som det i øvrigt fremgår af vores udlændingespil fra marts måned i år. Jeg skal derfor tilkendegive, hvorledes vi ønsker udformningen af et klageorgan.

Klageorganet skal oprettes foreløbig for en forsøgsperiode. Forsøgsperioden skal være 2 år svarende til, hvad der gælder for Ligestillingsnævnet. Klagenævnet skal have til formål at forbedre håndtælingen af den eksisterende diskriminationslovgivning i relation til arbejdsmarkedet. Lige muligheder for adgang til offentligt tilgængelige steder, boliger, uddannelse m.v. skal sikres, så der ikke sker diskrimination på grund af etnisk oprindelse.

Klagenævnet skal i en række tilfælde uden om domstolene kunne afgøre sager om etnisk diskrimination. Derved får sagsøgeren bedre mulighed for at få prøvet en sag om etnisk diskrimination. I dag skal en sag om etnisk diskrimination rejses ved domstolene.

Klagenævnet skal administrativt kunne træffe endelige afgørelser. Nævnet skal afvise sager, der ikke er egnet til behandling i nævnet, f.eks. fordi afgørelsen vil forudsætte en egentlig bevisførelse, herunder afhøring af vidner.

Klagenævnet skal have kompetence til at behandle klager over etnisk diskrimination på arbejdsmarkedet i det omfang, sagerne ikke vil blive behandlet fagretligt.

Af hensyn til ønsket om i videst muligt omfang at beskytte individets retsstilling i sager om etnisk diskrimination skal nævnet dog kunne behandle sådanne sager, såfremt vedkommendes faglige organisation ikke agter at forfølge sagen i det fagretlige system, eller i tilfælde hvor klageren ikke er medlem af en faglig organisation.

Endelig skal sekretariatet for nævnet kunne rådgive borgere, virksomheder, organisationer, myndigheder m.v. med hensyn til, hvor og hvorledes en sag om etnisk diskrimination kan indbringes. I forvejen findes Dokumentations- & rådgivningscentret om racediskrimination, der bl.a. varetager rådgivning og juridisk bistand til personer, der har været udsat for race-diskrimination. Rådgivningsdelen af centrets arbejde foreslås flyttet til et klagenævnet for etnisk diskrimination.

Flere af disse punkter svarer meget godt til det, SF har tænkt sig med sit beslutningsforslag. Da forslaget på grund af det fremskredne tidspunkt i folketingssamlingen ikke kan færdigbehandles, skal jeg nøjes med disse principielle tilkendegivelser, idet jeg forventer, at vi kommer tilbage til sagen i næste folketingssamling.

Knud Erik Hansen (SF):

Når vi har debatten om etniske mindretal, så hedder det sig, at de både skal have rettigheder og pligter. Når vi har fremsat det her beslutningsforslag, er det, fordi vi faktisk mener, at vi som flertalssamfund også har nogle pligter, som vi skal opfylde. Vi har som flertalssamfund en stor opgave i at sikre, at minoriteter ikke diskrimineres. Og det er et stort problem. Det præger dagligdagen hos mange mennesker med anden etnisk baggrund, både de små og så sandelig også de store, når de ikke kan få arbejde.